

Аналіз майна підприємства передбачає проведення аналізу складу майна та його структури, вивчення джерел формування майна, зміни складових майна і джерел його формування.

Основними методами аналізу майна є вертикальний і горизонтальний методи, які застосовуються до аналізу балансу, а також метод фінансових коефіцієнтів.

Основні питання, які необхідно з'ясувати при аналізі майна підприємства:

1. Загальна оцінка структури майна.
2. Аналіз виробничого потенціалу, перш за все, основних засобів.
3. Аналіз складу і динаміки оборотних коштів.
4. Аналіз джерел майна і наявності власних оборотних коштів.
5. Аналіз основних коефіцієнтів, що характеризують майновий стан підприємства.

Майно підприємства становлять виробничі і невиробничі фонди, а також інші цінності, вартість яких відображається в самостійному балансі підприємства.

Джерелами формування майна підприємства є :

- грошові та матеріальні внески засновників;
- доходи одержані від реалізації продукції, послуг, інших видів господарської діяльності;
- доходи від цінних паперів;
- кредити банків і інших кредиторів;
- капітальні вкладення та дотації з бюджету;
- майно, придбане в інших суб'єктів господарювання, організацій та громадян у встановленим законодавством порядку;
- інші джерела, не заборонені законодавством України.

Таким чином, у ході аналітичного забезпечення майнового стану підприємства можуть використовуватися найрізноманітніші прийоми, методи та моделі аналізу, їхня кількість та ширина застосування залежать від конкретних цілей аналізу та визначаються його завданнями в кожному конкретному випадку.

УДК 657.1

Андрій Безбах, ст. гр. БОМ-51, Надія Шостаківська, ст. викладач

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя, Україна

ШЛЯХИ УДОСКОНАЛЕННЯ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ В БУХГАЛТЕРСЬКОМУ ОБЛІКУ

Andrii Bezbakh, Nadiya Shostakivska

THE WAYS OF IMPROVING FINANCIAL REPORTING IN ACCOUNTING

Реформування економіки України поставило перед підприємствами низку завдань, характерних для ринкових господарських відносин: пошук джерел фінансування та надійних контрагентів, забезпечення прибутковості функціонування тощо. Розвиток міжнародних ринків веде до інтернаціоналізації національної економіки. Все частіше українські компанії виходять на світові ринки капіталу, залучають зарубіжні інвестиції або іноземних інвесторів. Для цього необхідно формувати фінансову звітність відповідно до міжнародних стандартів. Іноземним компаніям, які функціонують на національному ринку, та українським компаніям з іноземними інвестиціями також потрібна фінансова звітність, складена згідно з міжнародними стандартами. Тому доцільно гармонізувати національну систему бухгалтерського обліку з міжнародною практикою.

За міжнародними стандартами визначення, коли підприємству слід коригувати фінансові звіти відносно подій після дати балансу та зміст інформації, яку слід надавати про дату, коли фінансові звіти затверджені до випуску, та про події після дати балансу, регулюється МСБО 10 "Події після дати балансу". Даний стандарт вимагає, щоб підприємство не складало фінансові звіти на безперервній основі, якщо події після дати балансу свідчать про неприйнятність припущення про безперервність. Так, зокрема, в стандарті зазначено, що події після дати балансу - це сприятливі чи несприятливі події, які відбуваються від дати балансу до дати затвердження фінансових звітів до випуску.

Проведене дослідження методології формування і практики "використання показників бухгалтерської фінансової звітності дало можливість сформулювати науково обгрунтовані висновки і рекомендації удосконалення її форм та підготувати пропозиції щодо адаптації методики фінансового аналізу звітності до реальних умов діяльності суб'єктів господарювання.

В процесі дослідження було визначено напрямки удосконалення методики аналізу бухгалтерської фінансової звітності, зокрема, подальша розробка теоретичних основ аналізу та адаптація її у відповідності до реальних умов господарювання підприємств. Для реалізації першого напрямку було систематизовано інформаційно-аналітичні засади аналізу показників бухгалтерської фінансової звітності. Визначено необхідну кількість етапів аналізу, розкрито їх значення, зміст, конкретні методичні прийоми, необхідні для застосування на кожному з них. Запропонована в дослідженні методика вибору фінансових показників дозволяє уникнути надмірної завантаженості, їх дублювання та забезпечує ефективність їх використання.

Недосконала методологія ведення бухгалтерського обліку та формування бухгалтерської фінансової звітності, а також в багатьох випадках неузгодженість з податковим законодавством вимагає уточнення окремих Положень (стандартів) бухгалтерського обліку, зокрема: внесення змін до П(С)БО 7 "Основні засоби" щодо неприйнятності застосування в бухгалтерському обліку методів амортизації, визнаних податковим законодавством; уточнення П(С)БО 9 "Запаси" щодо методології оцінки запасів за чистою реалізаційною вартістю; доповнення П(С)БО 12 "Фінансові інвестиції" альтернативним методом оцінки ринкової вартості інвестицій щодо відображення в бухгалтерській фінансовій звітності оцінки довгострокових фінансових інвестицій в асоційовані і дочірні підприємства та в спільну діяльність із створенням юридичної особи.

З метою удосконалення методології складання бухгалтерської фінансової звітності па підприємствах рекомендовано поетапне здійснення вибору облікової політики, що передбачає послідовність, в якій кожний етап є виключно необхідним, оскільки забезпечує здійснення наступного. Обгрунтовано сукупність принципів, методів, прийомів ведення бухгалтерського обліку в залежності від впливу факторів зовнішнього і внутрішнього середовища.